

[Jens P. Jensen.]

1963, kan være rimeligt. Det radikale venstre kan anbefale lovforslagene til velvillig behandling og vedtagelse.

Morten Lange: Der er ikke tvivl om, at man må hilse med tilfredshed, at vi her i landet har den mest moderne og omhyggelige lovgivning om foderstoffer og grundforbedringsmidler, og alene af den grund er der al årsag til at takke den højtærede minister for, at disse to lovforslag er blevet udarbejdet. Jeg skal kun knytte nogle ganske enkelte bemærkninger til dem. De tør jo siges at være så højtekniske, at de går langt ud over dette tings forstand og langt ind i ikke alene præstens, men også i mange andres, og vi kan kun gøre vort bedste for så nogenlunde at følge med den enorme sagkundskab, som er baggrunden for, at disse lovforslag overhovedet har kunnet skrives.

Vanskelighederne ved at lovgive og ved at forny lovgivningen på disse områder er jo afgjort af det største omfang. Man ser det måske tydeligst i lovforslaget om handel med foderstoffer, som ikke er nær så smukt opdelt som lovforslaget om handel med gødning og grundforbedringsmidler. Det fører til, at man behandler grove fodervitaminer, og hvad man ellers kan finde på at bruge som foderstoffer, nogenlunde parallelt gennem hele lovforslaget. Jeg er helt sikker på, at den opdeling, man har foretaget i det andet lovforslag, er langt mere ønskelig, og når denne lovgivning engang inden alt for længe skal revideres igen, er jeg ikke i tvivl om, at man bliver nødt til at se nøjere på disse ting.

Bl. a. ser jeg, at man i lovforslaget om handel med foderstoffer gennemgående bruger ordet „råstof“, og det er mig noget uklart, efter at jeg har læst lovforslaget, om råstof også omfatter den slags finesser som penicillin og andre ting, som ikke kan kaldes råstoffer, men derimod meget specialiserede færdigprodukter. Det er vanskeligt at udlede af lovforslaget, om det er det ene eller det andet; det skyldes naturligvis den mindre præcise opdeling af dette.

Mine sørgmodige bemærkninger til lovforslaget derudover koncentrerer sig naturligvis om § 5, hvor vor eneste basis for at have tillid til landsbrugsministeren er, om

han kan give os et indtryk af, om man fylder penicillin på logulvet eller ikke. Jeg er ikke i tvivl om, at vi ikke er kommet så forfærdelig meget længere, end vi var, da vi sidst havde penicillindebatt her i tinget, og det bliver ganske bestemt nødvendigt, at den højtærede landbrugsminister furnerer udvalget med nogle flere oplysninger, hvis man skal være værdig til den i § 5 fastsatte tillid. Det er meget pænt at sige, at der er nogen, der skal lave forsøg, og at det kan tage lang tid, men her gælder den gode, gamle regel, at det er bedre at kaste brønden til, inden barnet er faldet i den; hvis det så viser sig, at barnet ikke har tænkt sig at falde i den, så kan man tage dækslet af. Sådan plejer man at gøre, hvis man er nervøs for, at noget skal være galt.

Som sagt, jeg er endnu mildere stemt over for lovforslaget om handel med gødning og tilsvarende stoffer. Det er især betryggende, at landbrugsministeren her har en meget kraftig forbudsparagraf, der giver ham ret til at forbyde anvendelse af vækststoffer. Nu er vækststoffer en overordentlig delikat affære, og det er meget muligt, at man kan komme til at bruge et vækststof, som i tidligere forsøg har vist sig at være lykkeligt, men i det lange løb viser sig at være ulykkeligt. Det er overordentlig glædeligt, at landbrugsministeren meget hurtigt kan skride ind her. Jeg håber, at hans udmærkede sagkyndige vil holde ham à jour, så han i en fart kan skride ind, hvis der forekommer noget uheldigt.

Også dette lovforslag giver anledning til en enkelt lille bekymring for, hvad der sælges og bruges rundt omkring. Der står i bemærkningerne til § 18, at man bruger penicillinaffald som gødningsdanner. Jeg kunne godt lide, hvis landbrugsministeren i sine undersøgelser over penicillinets gavn og skade kunne spørge, om det var klogt at anvende penicillinaffald. Jeg er ikke sikker på, det er det. Jeg vil anse det for at være endnu mere i farezonen end de ting, vi havde fremme, da vi sidst talte om penicillin her i tinget. Det er det gavnlige ved at behandle lovforslag, at vi her i tinget fra tid til anden finder et hul, hvor der kan stoppes en plombe ind af overskuelig størrelse.

I udvalgsarbejdet skal jeg gerne på mit